

اثربخشی و مقایسه شفقت درمانی و درمان شناختی رفتاری در حساسیت اضطرابی بیماران مبتلا به دیابت

فاطمه جلاپور^۱، حمد حاتمی^۲، هادی هاشمی رازینی^۳، ریتا لیاقت^۴

^۱ گروه روانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۲ دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

^۴ استادیار، گروه روانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

امروزه مقایسه اثربخشی روش های درمانی جهت کاهش مشکلات روانی بیماران مبتلا به دیابت مورد توجه روانشناسان مختلف قرار دارد. این تحقیق با هدف مقایسه اثربخشی شفقت درمانی و درمان شناختی رفتاری در حساسیت اضطرابی در بیماران مبتلا به دیابت مراجعه کننده به بیمارستان پاستور شهرستان بهم بود. روش پژوهش از نظر هدف کاربردی، از نظر شیوه اجرا آزمایشی از نوع تمام آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری. جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه بیماران دیابتی مراجعه کننده به بیمارستان پاستور شهر بهم در نیمه دوم سال ۱۳۹۷ که معیارهای ورود به پژوهش را داشتند با تعداد کل ۱۵۲ نفر بود. روش نمونه گیری در دسترس بود. از جامعه آماری، ۴۵ نفر انتخاب و به طور تصادفی در سه گروه (۱۵ نفر گروه درمان شناختی رفتاری، ۱۵ نفر شفقت درمانی و ۱۵ نفر گروه گواه) قرار گرفتند. آزمودنی ها قبل، بعد از آموزش و در مرحله پیگیری به پرسشنامه حساسیت اضطرابی اسپیل برگر (۱۹۸۳)، پاسخ دادند. داده ها با استفاده از روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و آزمون تعقیبی بونفرونی، تحلیل شد. یافته های پژوهش نشان داد که شفقت درمانی و درمان شناختی رفتاری باعث کاهش حساسیت اضطرابی بیماران مبتلا به دیابت می شوند. تاثیر شفقت درمانی از شناختی رفتاری بیشتر بود و اثر خود را در طول زمان حفظ کرد. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که شفقت درمانی تاثیر بیشتری بر کاهش حساسیت اضطرابی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو داشته است.

واژه های کلیدی: حساسیت اضطرابی، درمان شناختی-رفتاری، شفقت درمانی.